

KỶ THỊ!

Bạn có biết trên thế giới này dân nào nổi tiếng là kỳ thị nhất không? Dân Mỹ hả? Tôi cũng nghĩ như vậy! Là bởi vì lịch sử của Hoa Kỳ đã ghi lại rất nhiều những vụ kỳ thị giữa người da trắng và người da màu, giữa dân bản xứ và người di dân, giữa những tín hữu thuộc các giáo phái Tin Lành và những người Công Giáo, giữa những người di dân gốc Châu Âu và gốc Châu Á cũng như gốc Nam Mỹ ...

Thế nhưng bạn có biết ở tại nước Mỹ này, trong các sắc dân, thì sắc dân nào có tính kỳ thị nhất không? Người Hoa hả? Wrong! Người Nhật hả? Tôi không nghĩ như vậy! Dân có đầu óc kỳ thị nhất đó chính là dân Mít nhà ta đây! Bạn tin không? Người Việt nam ta hay than phiền là người Mỹ kỳ thị mình, thế nhưng trong thực tế, tôi thấy người Việt ta lại là người có tính kỳ thị nhiều hơn ai hết!

Trước khi đơn cử một số dạng thức kỳ thị của dân An Nam ta, tôi nghĩ, bạn và tôi phải hiểu ý nghĩa của kỳ thị là gì cái đã! Trong cuốn tự điển tiếng Việt, tôi thấy câu định nghĩa thật là ngắn gọn: *“Kỳ thị có nghĩa là*

đổi đãi khác nhau, bên khinh bên trọng.” Nhưng trong cuốn tự điển Merriam-Webster thì đưa ra lời định nghĩa chi tiết hơn một chút. *“Discrimination is prejudiced or prejudicial outlook, action, or treatment.”* Tạm dịch là sự kỳ thị được thể hiện qua hành động, qua những suy nghĩ, và qua những định kiến nữa. Nói cách khác hễ khi nào tôi có ý coi thường, khinh bỉ, chê bai, nghĩ xấu, hay có thành kiến xấu về người khác dựa trên màu da, tôn giáo, văn hoá, đẳng cấp và trình độ học vấn ... thì lúc đó tôi đang phạm tội kỳ thị rồi! Đây là một vài ví dụ để minh họa sự kỳ thị của dân An Nam ta:

- Không thích mua nhà ở gần người Việt Nam, vì dân Việt Nam hay để ý đến đời tư của người khác, hay dòm ngó và ... nhiều chuyện!
- Cấm con cái không được làm bạn với người da đen vì Mỹ đen lười biếng, hay với người Mễ bởi họ hay ăn cắp vặt, với người Phi vì họ hay hoang phí, với người Trung Đông vì họ nổi tiếng là thích khủng bố ...
- Hễ nhìn thấy người da đen, là tự nhiên tôi lo phòng vệ, lo thủ bởi vì sợ bị ăn cướp, sợ bị ăn trộm, sợ bị hiếp dâm ...
- Hay dùng những ngôn từ mà trong đó hàm ẩn sự khinh rẻ, thiếu sự tôn trọng và thiếu tế nhị: *“Mấy thằng sì, mấy con đen, mấy thằng chệt, mấy thằng bóng lại cái ...”*
- Tôi không đi nhà thờ này, tôi bỏ giáo xứ nọ, tôi làm biếng đi lễ ... là bởi vì ông cha sở mới về là người Châu Phi, là người Mễ, là người Việt ... nói tiếng Anh tôi không hiểu.
- Tôi không muốn sinh hoạt ở trong ca đoàn nữa, bởi vì trong ca đoàn có nhiều dân bắc kỳ (hay nhiều người nẫu, nhiều dân trọ trẹ, hoặc nhiều người miền nam) ...
- Tôi cương quyết không chấp nhận cuộc hôn nhân của con tôi với người nói tiếng bắc, nói tiếng trung hay nói giọng nam, hay một người khác chủng tộc, khác màu da, khác ngôn ngữ, khác văn hoá ... chẳng hạn như người Lào, Tàu, Campuchia, Mỹ, Mễ, Phi ...

Bạn thân mến, thông điệp mà Chúa Giêsu gửi đến cho chúng ta ngày hôm nay qua *Dụ Ngôn Người Pha-ri-sêu & Người Thu Thuế* rất rõ ràng và ngắn gọn: *“Không được kỳ thị người khác!”* Nếu bạn chưa bao giờ rơi vào một trong những hình thức kỳ thị như tôi vừa nêu trên, thì tôi xin chia vui và chúc mừng, vì bạn là người may mắn! Bạn hãy tạ ơn Chúa và cảm ơn Ngài nhiều nhiều một chút đi!

Còn nếu bạn, giống như tôi, đã từng có những lời nói, hay đã từng có những hành vi, hoặc những cử chỉ, hay có những cái nhìn có mang tính kỳ thị, thì chúng mình hãy suy nghĩ lại, bởi vì những thái độ, suy nghĩ và hành vi cử chỉ mang tính kỳ thị người khác sẽ gây ra những tai hại rất lớn cho chính mình, cho gia đình mình và nhất là cho cuộc sống mai hậu của chúng ta. Thật vậy!

- Khi tôi tỏ thái độ, hoặc có những suy nghĩ, hay tệ hơn nữa có những lời nói hàm ý kỳ thị người khác vì họ kém cỏi hơn tôi, dốt nát hơn tôi, nghèo hơn tôi, kém may mắn hơn tôi, xấu xí hơn tôi, hay tội lỗi yếu đuối hơn tôi... thì chính lúc đó tôi đã gây ra những sự bất an trong tâm hồn, gây nên sự bất hòa trong gia đình, trong cộng đoàn dòng tu, hoặc trong nơi tôi làm việc, và coi chừng những người bị tôi khinh chê, bị tôi coi thường sẽ lôi tôi ra tòa vì tội kỳ thị nữa không chừng! Lúc đó thì tiền mất tật mang, ở tù như chơi chứ không phải giỡn đâu!
- Khi tôi khinh chê người khác và tự mãn, tự kiêu, vênh váo, tự hào vì tôi thông minh, khôn ngoan, giỏi giang, giàu có, đẹp đẽ, thánh thiện, đạo đức, may mắn hơn họ ... thì lúc đó tôi đang phạm tội ăn cắp! Tại sao vậy? Xin thưa là bởi vì tất cả những gì mà tôi có như sắc đẹp, tài năng, trí khôn ngoan, sự thông minh, tài sản, của cải vật chất, nhà cửa, địa vị, chức quyền ... là của Chúa chứ đâu phải là của tôi? Nếu tôi đem những thứ không phải là của tôi, như là những phương tiện dùng để khinh chê, để tự hào và coi thường người khác thì lúc đó tôi phạm tội ăn cắp chứ còn gì nữa?
- Khi tôi coi thường và khinh rẻ người khác, giống như người Pha-ri-sêu khinh bỉ người thu thuế: *"Lạy Thiên Chúa ... con không như bao kẻ khác: tham lam, bất chính, ngoại tình, hoặc như tên thu thuế kia ..."* thì lúc đó tôi tự động trở thành kẻ đối nghịch với Thiên Chúa, nếu không muốn nói tôi trở thành kẻ thù của Ngài. Trở thành kẻ thù của Thiên Chúa là kẻ như Amen, kẻ như tiêu tùng rồi, bởi vì *Thiên Chúa chống lại kẻ kiêu ngạo ... Ngài giơ tay biểu dương sức mạnh, dẹp tan phường lòng trí kiêu căng"* (Gc 4:6, Lc 1:51). Mà đã là kẻ thù của Thiên Chúa rồi thì làm sao mà ở gần Ngài được? Mà nếu không được ở gần bên Chúa thì làm sao mà lãnh nhận được những ân huệ, những phúc lành, sự hạnh phúc viên mãn và sự sống đời đời của Chúa được nữa? Bạn đồng ý không?

Bạn thân mến, người ta thường nói *núi này cao, còn có núi kia cao hơn - không ai giàu ba họ mà cũng chẳng ai khó ba đời - sông có khúc, con người cũng có lúc* ... Tức là chả có cái gì tồn tại lâu dài trong đời của mình cả, nay khôn mai dại, nay đẹp mai xấu, nay giỏi mai dở, nay giàu mai nghèo, *cuộc đời lên voi xuống chó* là chuyện thường tình, nó đã và đang xảy ra mỗi ngày. Như vậy mình có nên kỳ thị, kiêu căng, vênh váo, và lên mặt khinh chê người khác không nhỉ? Ai mà đại dốt như vậy cơ chứ? Phải cố gắng sống hoà thuận, vui vẻ và tôn trọng tất cả mọi người, dù người đó khác màu da, khác văn hóa, kém may mắn hơn mình, dở hơn mình, xấu xí hơn mình, hoặc có tệ hơn mình đến như thế nào đi chăng nữa ... thì chúng mình cũng không được quyền khinh dễ hay kỳ thị họ, bởi vì *mỗi lần các người [khinh dễ, hay kỳ thị] một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các người đã [khinh dễ, và kỳ thị] chính Ta vậy* (Mt 25:40).

"[Khi] ngày ấy đến, mọi kẻ kiêu ngạo và mọi kẻ làm điều gian ác sẽ như rơm rạ. Ngày ấy đến sẽ thiêu rụi chúng - ĐỨC CHÚA các đạo binh phán - không còn chừa lại cho chúng một rễ hay cành nào" (Mt 3:19). Tào vật mọn hèn và yếu đuối mà dám khinh dễ, kỳ thị và kiêu căng vênh váo với Đấng Tạo Hoá là nắm chắc cái chết trong tay! Bạn và tôi hãy ráng tập sống hòa đồng, vui vẻ và kính trọng hết tất cả mọi người từ trong lời nói, trong suy nghĩ và cả trong những hành động nữa thì khi đó, chúng mình mới sống an vui, hạnh phúc và đẹp lòng Chúa được! Good luck!

"The Body of Christ"

Lm Ansgar Phạm Tĩnh, SDD

www.gxthanhgiuse.org

www.nhachua.net